

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-31/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Snježane Horvat-Paliska i Hrvoja Miladina, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Glorjane Čičak kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja DELMAT GALIOT d.o.o., Split, Put Supavla 1, OIB: 65977863616, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Grad Split, Obala kneza Branimira 17, Split i Zajednice ponuditelja NEIR d.o.o., Split, Vukovarska 148 OIB:38236450160 i ARHEORAD j.d.o.o. OIB:24211721901, Split, Dubrovačka 19, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 13. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/25-01/565, urbroj: 354-02/2-26-07 od 20. siječnja 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o odabiru broj: 406-01/25-01/144 koju je naručitelj Grad Split donio 15. rujna 2025. u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0002322, predmet nabave: Hrvojeva ulica u Splitu – arheološka istraživanja (točka 1. izreke). U točki 2. izreke rješenja odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

2. Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika te u tužbi kao razloge nezakonitosti navodi pogrešnu primjenu materijalnog prava i uvođenje uvjeta koji nije propisan dokumentacijom o nabavi, od ustaljene prakse, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešnu primjenu instituta pojašnjenja, te povredu načela jednakosti, razmjernosti i zabrane tumačenja nejasnoća na štetu ponuditelja. Smatra da se osporavano rješenje temelji na pogrešnom pravnom shvaćanju da kumuliranje

funkcija nije dopušteno, koje predstavlja uvođenje dodatnog uvjeta, s obzirom da dokumentacija o nabavi propisuje obvezu raspolaganja dokumentaristom, ali ne i obvezu imenovanja zasebne osobe niti zabranjuje obavljanje te funkcije od strane već imenovanog stručnjaka. Ističe da bi takva zabrana morala biti unaprijed jasno, izričito i nedvosmisleno propisana u dokumentaciji o nabavi, te da tumačenje naručitelja i tuženika predstavlja povredu načela pravne sigurnosti i predvidivosti postupanja u javnoj nabavi. Pozivajući se na presudu ovoga Suda, poslovni broj: Us II-148/2025 od 4. rujna 2025., navodi da je tuženik bez dostatnog i pravno relevantnog obrazloženja odstupio od ranije zauzetog pravnog shvaćanja da je kumuliranje funkcija dopušteno ako dokumentacijom o nabavi nije izričito zabranjeno, pod uvjetom da imenovana osoba ispunjava tražene stručne uvjete. Ističe da iz ponude i naknadno danih pojašnjenja jasno proizlazi da je funkcija dokumentarista osigurana kroz imenovanje diplomiranog arheologa iz postojećeg stručnog tima, te da se sama činjenica što dokumentarist nije naveden kao zasebna, dodatna osoba ne može smatrati neispunjenjem uvjeta. Smatra da je tuženik ocjenu stvarne ispunjenosti uvjeta zamijenio formalističkim pristupom koji nema uporište u propisima, pri čemu je ignorirao stručno mišljenje Sveučilišta u Zadru o osposobljenosti diplomiranih arheologa za poslove dokumentiranja, koji dokaz je dostavljen u žalbi. Nadalje navodi da je odbijanje ponude zbog navodnog nedostatka koji je mogao biti otklonjen jednostavnim pojašnjenjem, protivno svrsi i doseg u članku 293. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22. – dalje: ZJN) i načelu razmjernosti. Oспорava stajalište naručitelja, koje je tuženik prihvatio, prema kojem je institut pojašnjenja već bio iscrpljen, iako iz stanja spisa jasno proizlazi da traženo pojašnjenje nije dovelo niti bi moglo dovesti do izmjene sadržaja ponude, jer nije uključivalo uvođenje novih stručnjaka niti je utjecalo na kriterije za odabir ponude i na tržišno natjecanje, te se odnosilo isključivo na preciziranje funkcije već imenovanih osoba. Ističe da je takvo restriktivno i formalističko tumačenje članka 293. ZJN-a, rezultiralo nerazmjernim isključenjem njegove ponude, iako je svaka eventualna nejasnoća mogla biti uklonjena jednostavnim preciziranjem. Ističe da je takvim pristupom naručitelj odabrao skuplju ponudu, čime je povrijeđeno načelo ekonomičnosti i učinkovitog korištenja javnih sredstava. Smatra stoga da tuženik prihvaćanjem postupanja naručitelja nije ispunio svoju korektivnu ulogu u sustavu pravne zaštite u javnoj nabavi, već je osporavanom rješenjem legitimirao formalizam koji dovodi do neopravdanog povećanja troška za javnog naručitelja, suprotno svrsi i duhu Zakona o javnoj nabavi. Također navodi da je tuženik nejasnoću dokumentacije o nabavi protumačio na štetu ponuditelja, iako se svaka nejasnoća ili nedorečenost dokumentacije o nabavi mora tumačiti na teret naručitelja kao njezina sastavljača, čime su povrijeđena temeljna načela javne nabave i njegovo pravo na učinkovitu pravnu zaštitu. Zaključuje da se osporavani akti temelje na pogrešnoj primjeni prava, formalističkom pristupu i nepravilnom vrednovanju odlučnih činjenica. Predlaže da ovaj Sud poništi osporeno rješenje tuženika i Odluku o odabiru, te predmet vrati naručitelju na ponovni postupak pregleda i ocjene ponuda. Potražuje naknadu troškova upravnog spora.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu iz razloga iznesenih u obrazloženju osporavanog rješenja. Navodi da tvrdnje tužitelja nemaju temelj u

odredbama ZJN-a, te ne proizlaze iz dokumentacije o nabavi niti iz utvrđenog činjeničnog stanja u predmetnom postupku. Navodi da tužitelj u ponudi, odnosno u popunjenom ESPD obrascu nije nominirao odnosno osigurao osobu koja će za izvršenje predmeta nabave imati funkciju dokumentarista, niti je pojašnjenjem dostavljenim naručitelju 8. travnja 2025. pojasnio koji je od stručnjaka navedenih u ESPD obrascu imenom i prezimenom nominiran za tu funkciju, a isto nije učinio niti za traženu funkciju voditelja i zamjenika voditelja arheoloških istraživanja. Ističe da je to ključna činjenica koja je utjecala na ocjenu valjanosti tužiteljeve ponude, jer nije dao jasnu i potpunu informaciju o osobi koja će obavljati funkciju dokumentariste, te suština manjkavosti ponude, s obzirom da dokumentacijom o nabavi nije izrijeком zabranjeno nominiranje jednog stručnjaka za izvršavanje više funkcija, ne leži u činjenici što nije udovoljeno samo brojčanom zahtjevu (broju ponuđenih stručnjaka). Nadalje navodi da se o mišljenju sveučilišta u Zadru, Odjela za arheologiju, dostavljenom uz žalbu, očitovao u osporenom rješenju. Dodatno ističe da navedeno mišljenje, prema kojem nije sporno da su diplomirani arheolozi adekvatno osposobljeni za vršenje poslova dokumentarista prilikom arheoloških istraživanja, u konkretnom slučaju s obzirom na iznesene nedostatke ponude, nije od utjecaja na zakonitost odluke naručitelja. Pozivajući se na ustaljenu praksu ovoga Suda također navodi da primjena instituta pojašnjenja i upotpunjavanja iz članka 293. ZJN-a nije obveza već diskrecijsko pravo naručitelja, koje je on iskoristio u prethodnom postupku pregleda i ocjene ponuda te je 4. travnja 2025. pozvao tužitelja na pojašnjenje glede funkcija stručnjaka navedenih u ESPD obrascu i radi navoda o dokumentaristi. Kako tužitelj pojašnjenjem nije otklonio nedostatke svoje ponude, jer je i nakon pojašnjenja ostalo nejasno koje se osobe od navedenih stručnjaka nominiraju za funkciju voditelja i zamjenika voditelja arheoloških istraživanja i koja se osoba nominira za funkciju dokumentarista, ponavlja da je naručitelj zakonito postupio kada je njegovu ponudu odbio, te nije bio dužan tužitelja ponovno pozvati na pojašnjenje, jer ZJN ni na koji način ne obvezuje naručitelja na višekratno postupanje u primjeni tog instituta. Ističe da naručitelj ima pravo da, uzevši u obzir sve činjenice i okolnosti konkretnog postupka, odlučuje je li mu oportuno i ekonomično više puta pozivati ponuditelje na otklanjanje otklonjivih nedostataka svojih ponuda, a da je tužitelj bio dužan uložiti dužnu pažnju prilikom pripreme svoje ponude te da se njegovi propusti da dostavi ponudu koja će biti sukladna zahtjevima i uvjetima iz dokumentacije o nabavi ne mogu stavljati na teret naručitelja. Smatra bespredmetnim pozivanje tužitelja na načelo razmjernosti, budući da je naručitelj u predmetnom postupku postupao sukladno načelu dobrog upravljanja i s dužnom pažnjom pregledao tužiteljevu ponudu te je detektirajući nedostatke u ponudi, a glede dokazivanja raspolaganja stručnjacima, dao priliku tužitelju da uočene nedostatke otkloni. Oспорava navode tužitelja da je dokumentacija o nabavi nejasna zbog čega je trebala biti tumačena u korist ponuditelja, navodeći da su odredbe točke 5.2.2.3. dokumentacije o nabavi potpuno jasne, razumljive i nedvojbene te propisane sukladno članku 200. stavku 1. ZJN-a. Navodi da tužitelj, osim toga, nije u propisanom roku izjavio žalbu na dokumentaciju o nabavi sukladno članku 406. točki 1. ZJN-a, te sada u upravnom sporu ne može nedostatke svoje ponude opravdavati navedenom tvrdnjom. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba Grad Split (naručitelj) u odgovoru na tužbu navode i tvrdnje tužitelja smatra paušalnim i neosnovanim. Ističe da iz pripadajuće dokumentacije ne proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva, te da je tuženik donio pravilnu i zakonitu odluku. U prilogu dostavlja očitovanje nadležnog Odsjeka za javnu nabavu Grada Splita, u kojem je dodatno razjašnjena kompletna zakonom predviđena procedura, kao i svi razlozi za donošenje pobijanog rješenja. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije. U dodatnom očitovanju zainteresirana osoba navodi da je tuženik potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje te nije zamijenio ocjenu stvarne ispunjenosti propisanih uvjeta sposobnosti formalističkim pristupom, upravo iz razloga što tužitelj nije iskoristio danu mogućnost i na zahtjev naručitelja da jasno navede funkcije pet stručnjaka imenovanih u ponudi te odredi dokumentarista, nije pojasnio koji je od pet navedenih stručnjaka dokumentarist. Smatra da u ovom postupku nije bilo pogrešne primjene instituta pojašnjenja niti povrede načela razmjernosti, jer bi pogrešna primjena tog instituta iz članka 293. ZJN-a, u duhu tog Zakona, bila dovodenje do pregovaranja u vezi sa kriterijem za odabir i korištenjem tog pojašnjenja, odnosno da uopće nije iskorištena mogućnost primjene instituta pojašnjenja.

5. Zajednica ponuditelja NEIR d.o.o. Split i ARHEORAD j.d.o.o. Split (odabrani ponuditelj), kojem je tužba dostavljena na odgovor kao zainteresiranoj osobi u ovom sporu, nije dostavila Sudu odgovor na tužbu tužitelja.

6. U očitovanju na odgovor tuženika tužitelj u bitnom ostaje kod navoda iznesenih u tužbi, te ponavlja da je njegova ponuda odbijena samo zbog toga što nije ispunio formalnost koju dokumentacija o nabavi nije izrijeком zahtijevala, a ne zbog toga što on kao povoljniji ponuditelj nije bio sposoban izvršiti ugovor. Smatra da trošenje javnog novca zbog formalizma koji nema sadržajnog opravdanja predstavlja povredu temeljnih načela ZJN-a, a posebno načela učinkovitog korištenja javnih sredstava iz članka 4. stavka 1. toga Zakona. Navodi da je njegova ponuda sadržavala pet diplomiranih stručnjaka, od kojih su četiri diplomirani arheolozi i da je svaki od njih, po zakonu i po stručnom mišljenju Odjela za arheologiju Sveučilišta u Zadru, osposobljen za poslove dokumentiranja arheološkog lokaliteta, što je izrijeком naveo i u svom pojašnjenju od 8. travnja 2025., a da je jedino nedostajala eksplicitna oznaka uz ime jedne od tih osoba, pa se ne radi o nedostajućoj kvalifikaciji. Također ponavlja svoje mišljenje o razmjernosti reakcije naručitelja u konkretnom slučaju u odnosu na formalnu prirodu nedostatka u ponudi, te ističe da je njegova ponuda bila ekonomski povoljnija, sposobnost nije bila sporna, formalni nedostatak bio minimalan i lako otklonjiv, a naručitelj nije primijenio članak 293. ZJN-a radi otklanjanja tog nedostatka. Navodi nadalje da postoji objektivno opravdana sumnja u postojanje odvrćajućeg učinka koji je nespojiv s načelom učinkovite pravne zaštite. Smatra da postoje razlozi za poništavanje osporenog rješenja iz razloga što je tuženik utvrdio pogrešku naručitelja, ali je protivno svrsi i naravi nadzorne funkcije odbio iz nje izvući ikakav pravni zaključak, te nije ocijenio razmjernost odbijanja ponude u situaciji kada je nedostatak formalne naravi, sposobnost nesporna, a prethodni postupak pojašnjenja proveden uz pogrešno pravno polazište naručitelja, niti je razmotrio odvrćajući učinak na ponuditelja koji je u istom postupku već uspješno koristio pravni lijek, dok praksa

na koju se poziva ide u njegovu korist ili se odnosi na činjenično bitno drugačije situacije. Ostaje kod tužbenog zahtjeva.

7. U očitovanju na odgovor zainteresirane osobe tužitelj u cijelosti osporava navode Grada Splita kao pravno neosnovane, činjenično neutemeljene i sadržajno nedostatne, budući da se odgovor na tužbu svodi na formalno pozivanje na obrazloženje tuženika. Ponovno iznosi svoje tumačenje u dokumentaciji o nabavi propisanih uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, te smatra da iz same jezične strukture odredbe točke 5.2.2.3. proizlazi da se radi o budućoj radnji nominiranja pojedinih stručnjaka. Ističe da Pravilnik o arheološkim istraživanjima ("Narodne novine", broj: 102/10. i 2/20.) na koji se naručitelj u dokumentaciji o nabavi poziva ne propisuje funkciju dokumentarista kao obveznu i zasebnu stručnu kategoriju. Također navodi da je dokumentiranje arheoloških istraživanja sastavni i neodvojivi dio arheološke struke, te da svaki arheolog, po prirodi svoje profesije, obavlja i poslove dokumentiranja. Smatra da je već samim navođenjem arheologa osigurao i izvršenje funkcije koju naručitelj pogrešno označava kao dokumentarista. Ponovno se poziva na praksu ovoga Suda i tuženika, prema kojoj se nejasni uvjeti ne mogu tumačiti na štetu ponuditelja te da naručitelj ne može naknadno davati uvjetima drukčije i strože značenje od onoga koje proizlazi iz njihove formulacije. Ističe da sve navedeno nedvojbeno upućuje na zaključak da je on nezakonito isključen iz postupka javne nabave na temelju uvjeta koji je pogrešno i retroaktivno protumačen.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Ispitujući osporeno rješenje sukladno članku 47. stavku 1. i članku 114. stavku 3. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje: ZUS), a nakon razmatranja podataka spisa odnosno dokaza priloženih spisu predmeta te navoda svih stranaka, ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje tužbom pobija, te tuženik time što je odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv Odluke o odabiru donesene u predmetnom postupku javne nabave nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

10. Prema stanju spisa razvidno je da je tuženik odlučujući o žalbi razmotrio činjenična i pravna pitanja odlučna u konkretnom slučaju za rješavanje upravne stvari, te je za svoju odluku dao valjane, pravno relevantne razloge utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni i tumačenju mjerodavnih odredaba materijalnog prava, citiranih u obrazloženju rješenja. Pri tome je tuženik iznio detaljnu i jasnu analizu razloga za ocjenu žalbenih navoda neosnovanima, a koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud. Tužitelj u bitnome u tužbi, kao i u daljnjim očitovanjima, iznosi iste prigovore, osporavajući zakonitost postupanja naručitelja kod pregleda i ocjene ponuda odnosno pravilnost primjene i tumačenja odredaba dokumentacije o nabavi.

11. Nije sporno da je Odluka o odabiru od 15. rujna 2025. donesena u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, nakon što je rješenjem tuženika, klasa: UP/II-034-02/25-01/241, urbroj: 354-02/13-25-6 od 17. lipnja 2025. poništena ranija Odluka o odabiru od 24. travnja 2025. donesena u predmetnom postupku javne nabave, a povodom žalbe tužitelja kojom je osporavao valjanost ponude odabranog ponuditelja CONTARINI d.o.o. Solin, te je predmet vraćen naručitelju na ponovno postupanje. U ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj je kao jedinu valjanu

ponudu ocijenio ponudu Zajednice ponuditelja NEIR d.o.o. i ARHEORAD j.d.o.o., dok su ponude tužitelja i ponuditelja CONTARINI d.o.o. odbijene kao nepravilne zbog neudovoljavanja traženju iz točke 5.2.2.3. dokumentacije o nabavi, kako to proizlazi iz priloženog Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda od 10. rujna 2025. te Odluke o odabiru.

12. Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva, ovaj Sud polazi od mjerodavnog članka 280. stavka 4. ZJN-a, kojim je propisano da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi, kao i članka 290. stavka 1. ZJN-a prema kojem nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

13. Prema članku 291. ZJN-a, javni naručitelj provodi pregled i ocjenu ponuda te, u pravilu, sljedećim redoslijedom provjerava: 1. je li dostavljeno jamstvo za ozbiljnost ponude, ako je traženo, te je li dostavljeno jamstvo valjano, 2. odsutnost osnova za isključenje gospodarskog subjekta, 3. ispunjenje traženih kriterija za odabir gospodarskog subjekta te, ako je primjenjivo, ispunjenje kriterija za smanjenje broja sposobnih natjecatelja, 4. ispunjenje zahtjeva i uvjeta vezanih uz predmet nabave i tehničke specifikacije te ispunjenje ostalih zahtjeva, uvjeta i kriterija utvrđenih u obavijesti o nadmetanju te u dokumentaciji o nabavi, uzimajući u obzir, ako je primjenjivo, varijante ponuda i 5. računsku ispravnost ponude. Odredbom članka 295. stavka 1. ZJN-a propisano je da je naručitelj obavezan odbiti ponudu za koju, na temelju rezultata pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. ovoga Zakona, utvrdi da je nepravilna, neprikladna ili neprihvatljiva te na temelju kriterija za odabir ponude odabire ponudu ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu.

14. U konkretnom slučaju naručitelj je u dokumentaciji o nabavi (Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama) i to u točki 5. odredio Kriterije za odabir gospodarskog subjekta (uvjete sposobnosti), koji se između ostalog odnose na Tehničku i stručnu sposobnost (točka 5.2.), te su u točki 5.2.2. određene Obrazovne i stručne kvalifikacije, sukladno članku 259. stavku 1. ZJN-a, prema kojem gospodarski subjekt mora dokazati da ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, a osobito zahtijevati da gospodarski subjekt ima dovoljnu razinu iskustva, što se dokazuje odgovarajućim referencijama iz prije izvršenih ugovora.

15. Točkom 5.2.2.3. dokumentacije o nabavi propisani su uvjeti sposobnosti, koji se odnose na kvalifikacije pružatelja usluga/izvoditelja, te je određeno da ponuditelj za izvršenje predmetnih radova mora imati na raspolaganju: dipl. inženjera građevine, minimalno 4 osobe odgovorne za izvođenje arheoloških istražnih radova od kojih će nominiran biti (1) voditelj arheoloških istraživanja i (1) zamjenik voditelja arheoloških istraživanja (sukladno Pravilniku o arheološkim istraživanjima – "Narodne novine", broj: 102/10. i 2/20.) i dokumentaristu.

16. Prema točki 5.2.2.4. (Način dokazivanja), za potrebe dokazivanja navedenog, gospodarski subjekt dostavlja ispunjeni ESPD obrazac, a naručitelj može prije donošenja odluke od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od pet dana dostavi ažurirane popratne

dokumente kojima dokazuje tehničku i stručnu sposobnost sukladno članku 268. stavku 1. točka 8. ZJN-a, osim ako već posjeduje te dokumente: Izjava ponuditelja; diplome, svjedodžbe; važeće uvjerenje/potvrda/rješenje o upisu u Imenik inženjera.

17. Prema postojećim podacima nije sporno da je tužitelj kao dokaz ispunjavanja uvjeta iz točke 5.2.2.3. dokumentacije o nabavi dostavio ispunjeni ESPD obrazac u kojem je naveo poimence pet stručnjaka naznačujući za svakog od imenovanih vrstu i naziv njihove kvalifikacije (profesor povijesti i diplomirani arheolog, dva magistra arheologije, diplomirani arheolog i povjesničar i magistar inženjer građevinarstva), ali bez navođenja poslova koje će nominirani stručnjaci obavljati, pa time nije bilo navedeno niti koji će od ponuđenih stručnjaka obavljati funkciju dokumentarista. Također nije sporno da je tužitelj, pozvan sukladno članku 293. stavku 1. ZJN-a, u pojašnjenju ponude dopisom od 8. travnja 2025. izvijestio naručitelja da ne može dati pojašnjenje u svezi voditelja i zamjenika arheoloških istraživanja, navodeći da se o istima odlučuje nakon što se radovi ugovore i zatraži dozvola od nadležnog konzervatorskog odjela, uobičajeno u roku do mjesec dana od odluke o odabiru, dok će ostali navedeni obavljati poslove arheologa kako im to odredi voditelj, s time da za dokumentaciju arheološkog lokaliteta voditelj određuje nekoga od diplomiranih arheologa, s obzirom da je stjecanjem diplome arheolog osposobljen za potrebe dokumentiranja arheološkog lokaliteta.

18. Suprotno mišljenju tužitelja, ovaj Sud nalazi da je uvjet sposobnosti citiranom točkom dokumentacije o nabavi određen jasno i nedvojbeno sukladno članku 200. stavku 1. ZJN-a i ne onemogućava podnošenje usporedivih ponuda, te navedene odredbe nisu tumačene na štetu ponuditelja. S obzirom da tužitelj u ponudi odnosno priloženom ESPD obrascu nije od pet ponuđenih stručnjaka imenovao stručnjaka za obavljanje poslova dokumentariste, niti je taj nedostatak odnosno manjkavost ponude otklonio u pojašnjenju zatraženom u ranijem postupku pregleda i ocjene ponuda, tuženik je ispitujući zakonitost postupka pregleda i ocjene ponuda i valjanost Odluke o odabiru pravilno utvrdio da je ponuda tužitelja osnovano odbijena, jer nije u potpunosti sačinjena prema dokumentaciji o nabavi, imajući pri tome u vidu da je postupak javne nabave strogo formalni postupak.

19. Stoga, iako je ponuditelj, sukladno pravnom shvaćanju tuženika i ovoga Suda izraženom u ranijoj sudskoj praksi, bio ovlašten predložiti jednog stručnjaka za dvije tražene pozicije, jer kumuliranje funkcija dokumentacijom o nabavi nije izrijekom isključeno, navedeno shvaćanje nije odlučno niti primjenjivo u konkretnom slučaju, niti je mišljenje Odjela za arheologiju Sveučilišta u Zadru, prema kojem nije sporno da su diplomirani arheolozi osposobljeni za vršenje poslova dokumentacije arheoloških istraživanja, od utjecaja na utvrđivanje činjenica relevantnih za ocjenu pravilnosti ponude tužitelja.

20. S obzirom na zahtjev naručitelja za pojašnjenje odnosno upotpunjenje ponude od 4. travnja 2025. u kojem je izričito zatraženo od tužitelja da jasno odredi funkcije na koje nominira pet stručnjaka imenovanih u ponudi i navede osobu dokumentarista, te naprijed citirano pojašnjenje tužitelja, tuženik osnovano navodi da naručitelj u ovom postupku nije bio dužan ponovno pozvati tužitelja na pojašnjenje sukladno članku 293. ZJN-a te da takvim postupanjem nije povrijeđeno načelo razmjernosti na koje se tužitelj

poziva, jer mu je u tijeku postupka omogućeno otklanjanje nedostataka ponude, na koje mu je nedvojbeno ukazano.

21. Također, tuženik pravilno navodi da je tužitelj, ukoliko je smatrao da je dokumentacija o nabavi u bilo kojem dijelu nejasna, imao mogućnost izjaviti žalbu na istu sukladno članku 406. stavku 1. točki 1. ZJN-a.

22. Slijedom svega naprijed iznesenog, prema ocjeni ovoga Suda tuženik je žalbu tužitelja odbio na temelju pravilnog tumačenja zahtjeva iz mjerodavnih odredaba dokumentacije o nabavi, žalbu tužitelja odbio, budući da njegova ponuda glede dokazivanja raspolaganja traženim stručnjacima nije izrađena sukladno zahtjevima iz točke 5.2.2.3. dokumentacije o nabavi i članku 280. stavku 4. ZJN-a, te je u konkretnom slučaju postupak pregleda i ocjene ponuda proveden prema članku 290. stavku 1. ZJN-a. Stoga prigovori tužitelja glede povreda načela ZJN-a nisu osnovani niti od utjecaja na donošenje drukčije odluke, kao i navodi da mu je u žalbenom postupku onemogućena učinkovita pravna zaštita.

23. Kako je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, te je odluka dostatno obrazložena prema članku 425. stavku 3. ZJN-a, to ovaj sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Tužitelj u tužbi, kao i u daljim očitovanjima u sporu, u bitnom ustraje na drugačijoj interpretaciji primijenjenog materijalnog prava, tj. mjerodavnih odredaba dokumentacije o nabavi, ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojim je samo rješenje utemeljeno, što nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

24. Stoga je na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

25. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora odbijen je na temelju odredbe članka 147. stavka 1. ZUS-a (točka II. izreke).

U Zagrebu, 13. travnja 2026.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić

Broj zapisa: **9-30886-7af12**

Kontrolni broj: **06d4d-2b3fe-f5dec**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Gordana Marušić-Babić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.